

10/07/2012
Cicloturisme

Tots els participants acaben el Brevet del Camà de Sant Jaume 2012

Després que passés el temporal del dijous dia 5 de juliol, a les 6 de la tarda començava a Vilagrassa la ruta vers Santiago de Compostela de 1.000 quilòmetres protagonitzada per 14 participants, dels quals dos eren del País Basc i un de l'Aragó.

En general tots eren participants experimentats. En total hi havia 23 Paris-Brest-Paris acabades, però tres participants s'estrenaven en els brevets de llarg recorregut. De totes maneres, tots ells excepte jo mateix havien fet com entrenament la Barcelona-Perpinyà -Barcelona d'aquest any. Així que les perspectives d'èxit eren força elevades.

Tots sabem que la primera nit era per rodar-la tota, però ningú comptava amb el gran temporal d'aigua i pedra que va agafar tothom entre Tamarit i Binefar. Els més desprevinguts, que no duïen parafangs, es van ben mullar. La resta, amb els impermeables, se'n van sortir prou bé, però la nit començava amb mullena.

Fins a Logroño, km 356, es va anar sense masses complicacions. En canvi, el camí cap a Burgos va ser difícil per tothom. El vent no ajudava, la carretera que seguia el traçat de la nova autovia, el desviament a Sotés amb rampes del 10%, el cansament,... tot en conjunt va propiciar que a Burgos, km 482, molts dels participants haguessin de descansar, a part de que es presentava una segona nit molt freda.

Aquí es va afegir a la ruta Iñigo Enrique, un randonneur dels pocs que tenim a Burgos, i que ens va acompanyar fins Iñigo Arribada. En el tram entre Carrión de los Condes, km 576, i Ponferrada, km 785, el fort vent de cara era per desanimar a qualsevol. Hi va haver moments que feien dubtar de si acabaríem dins les 75 hores establertes.

Per sort, a l'entrar la tercera nit, el vent va afluixar la intensitat i va canviar el sentit i més aviat ens ajudava, però les cames estaven massacrades i començava el port de Pedrafita do Cebreiro. Els que anaven al capdavant el van passar de dia, però la gran majoria la nit la passaríem pujant aquest port, seguit pel port do Cebreiro, després el de San Roque, el de Iñigo Hospital i finalment el del Poio, tots amb boira pixanera i molt de fred. La baixada fins a Soria espectacular en plena nit. A molts se'ls va fer de dia a en aquest punt.

Aquí ens esperava Iñigo Emilio, Iñigo organitzador de brevets a Galícia. Va estar preparat des de les 5 del matí per acompanyar-nos els 117 km restants. Aquests van ser d'una lentitud preocupant, amb moltes parades. Els participants malgastaven els minuts de reserva per una cervesa o un massatge als peus o un cafè o un descans simplement.

L'entrada triomfal per la porta del pelegrí i la plaça de Iñigo Obradoiro, on tot el dia s'escolta la música llunyana de la gaita, es va fer des del diumenge a dos quarts de nou menys cinc del matí, amb un total de 62 hores i 25 minuts pels més ràpids. El darrer va arribar a les vuit menys cinc del vespre, amb un total de 73 hores i 55 minuts, sobrant-li encara 65 minuts.

Text: Francesc Porta

Font fotografia: Alex Roca

[1]

Links

[1] <https://www.ciclisme.cat/printpdf/node/3005160>